

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
PROLETARI ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

The Provincial Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

Ч. 33.

ВІВТОРОК, 17. БЕРЕЗНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, MARCH 17th, 1925.

No. 33.

VOL. VII.

На комуністичному мітингу в німецькому місті Гале поліція вбила 7 робітників а 36 ранила

ПРИВОДОМ ДО ІНТЕРВЕНЦІЇ ПОЛІЦІЇ БУЛА ПРОМОВА КОМУНІСТА З ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ.

Комісар поліції хотів заставити промовця, а коли це йому не вдалося, він закликав поліцію і наказав робітникам опорожнити салю.

ГАЛЕ, Німеччина, 14. березня. — Вчора вечером відбулося тут комуністичне передвборче віче, на якому прийшло до сутички між поліцією і робітниками. В час боротьби поліція почала стріляти, в наслідок чого 7 осіб було убитих а 36 ранили.

На вічу виголосив палку промову Ернст Тальман, комуністичний кандидат на президентство, як також промовляли інші визначні комуністи.

Поліція дозволила на мітинг лише під умовою, що два англійські й один французький комуніст, які мали виголосити промови, не будуть промовляти на вічу.

Клопіт почався з того, що один англійський комуніст по-

чав промовляти помію заборони поліції. Поліційний урядник хотів заставити його промову, однак це йому не вдалося.

Тоді він покликав відділ поліції. Коли поліція увійшла до салю, її привітано свистом і кличами. Поліція приказала опорожнити салю і з того почалося заворушення.

Поліція каже, що перший вистріл впав з галерії. Однак комуністи твердять, що поліція почала стріляти перша без найменшої провокації.

Остаточно поліція здавала заворушення і в результаті були вбиті й ранили.

Поліція обчисляє, що в заворушення брали участь 4,000 комуністів.

ЖЕНЕВСЬКИЙ МИРОВОЙ ПРОТОКОЛ УБИТИЙ ВЕЛ. БРИТАНІЮ.

Офіційні рішення ради Ліги Націй звучать, що справу протоколу відложено до осіннього збору ради.

ЖЕНЕВА, Швейцарія, 14. березня. — Рада Ліги Націй одностайно прийняла вчора відложити справу мирного протоколу до наступного збору ради, що має відбутися в вересні цього року.

Разом з тим відложено всі приготування до конференції роззброєння до часу, поки рада Ліги Націй не видасть остаточного рішення в справі протоколу.

Так звучать офіційні рішення ради відносно протоколу. В дійсності протокол з'явився вбитий тим, що його відкинула Велика Британія.

Становище Британії до протоколу з'ясував перед радою Ліги Націй Остен Чемберлейн, британський міністер закордонних справ.

ПРЕМ'ЄР КІНГ КАЖЕ, ЩО КАНАДА НЕ МОЖЕ ПРИНЯТИ ПРОТОКОЛУ.

ОТТАВА, 14. березня. — Прем'єр Макензі Кінг оповістив в парламенті, що вислав до генерального секретаря Ліги Націй сер Ерика Дроммонда депешу, в якій представив становище Канади до женевського мирного протоколу. В своїй депеші прем'єр Кінг заявив, що в інтересі Канади,

британської імперії та й самої Ліги Націй, канадський уряд не вважає за відповідне рекомендувати парламентові прийняття протоколу, особливо тих його точок, що відносяться до економічних і військових зобов'язань на випадок майже кожної майбутньої війни.

АРЕШТ З КОМУНІСТІВ В НЬО ЙОРКУ.

НЬО ЙОРК, 14. березня. — Поліція арештувала тут вчора троє чоловіків, які вправлялися з рушницями 50 інших в українському товаристві. Поліція забрала також в льокалі Робітничої Партії 50 рушниць і 25 шабел.

Три арештовані називаються: Соль Зальон, Генри Віноградов і Аарон Аймен. Вони були під командою А. Фурмана, про котрого поліція каже, що він є бушим жовніром.

В суді арештовані заявили, що їх вправи були лише пробою для виступу в Медісон Сквер Гарден, де комуністи об-

ходять нині річницю паризької комуні.

Зброю захоплено в комуністичному льокалі, який знаходиться на третьому поверсі будинку на 14-й вулиці. Тому, що урядники організації не було присутніх, ніяких арештувань не переведено.

СТ. ДЖАНС, Ньюфавндленд, 14. березня. — Між Бритіш Емпайер Стіл Корпорейшен і її робітниками в копальнях залізної руди на Бел Айленді прийшло до полагодження спору і негайно буде дана робота для 1,500 робітників.

В італійській провінції Ломбардії вийшло на страйк 100,000 робітників

ЧЛЕНИ ФАШІСТСЬКИХ ЮНІЙ І СОЦІЯЛІСТИ СТАЛИ РАЗОМ ДО БОРОТЬБИ ПРОТИ ФАШІСТІВ-ФАБРИКАНТІВ.

РИМ, 14. березня. — Сто тисяч робітників в Ломбардії вийшли на страйк. Фашістські відділи, озброєні в палки, пароліють спокійні фабрики, які стоять закриті в наслідок страйку.

Робітники в Ломбардії є поділені політично. Деякі з них є членами фашістської партії. Решта є соціалістами.

Економічна конченість усунула різниці між ними і сьогодні, перший раз від коли Муссоліні прийшов до влади, червоні прапори соціялізму повівають разом з триколовими прапорами фашістської держави по цілій Ломбардії.

Проти цих об'єднаних робітників виступили фашісти — власники фабрик.

Вони вислали вчора до Риму депутацію, щоб вона розвідала, що не допускає фашістську партію, на яку дають ба-

гато грошей всі великі корпорації, вмішатися в справу і здавити страйк, як це фашісти давали всяку опозицію після захоплення влади.

Відповідь уряду депутації не є відома.

Ухил від строгої фашістської дисципліни, накиненої на робітництво, вже пішов далеко і поширюється на інші центри. Є вигляди на те, що приїде до остаточної боротьби між фашістськими фабрикантами, з одної сторони, а об'єднаними членами фашістських юній і соціалістами — з другої.

Довкола майнерського страйку в Новій Скошії

НЕМА ВИГЛЯДІВ НА ЗАКІНЧЕННЯ СТРАЙКУ.

СІДНІ, Н. С., 14. березня. — Страйк 12,000 майнерів 26. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс", занятих в копальнях "Брітші Емпайер Стіл Корпорейшен", увійшов в другий тиждень і нема виглядів, що буде скоро полагоджений. Поліція повідомляє, що дотепер страйк відбувається спокійно.

Через цілий час страйку майнів доглядають компанії урядники й клерки, хоч компанії заявили з початку, що вони не вийдуть довіше, як тиждень, так як не є призначені до такої тяжкої роботи.

Дотепер нема ніякого урядового згодилення про те, що котрась з майнів понесла матеріальну шкоду через брак відповідного догляду.

КІНГ КАЖЕ, ЩО УРЯД НЕ МОЖЕ МІШАТИСЯ ДО СТРАЙКУ.

ОТТАВА, 14. березня. — На запит одного посла, яке є становище уряду до положення серед майнерів в Новій Скошії, прем'єр Кінг відповів в парламенті, що федеральний уряд не може мішатися в справу, які стосують провінціального уряду.

В справі допомоги голодуючим майнерам прем'єр сказав, що це повинен взяти під увагу кожний посол з'окрема. Він сам є готовий жертвувати на допомоговий фонд.

На запит робітничого посла з центрального Вінніпегу, Дж. С. Вудворта, прем'єр відповів, що з Нової Скошії нема інформації про те, що провінціоанальний уряд підприємляє якісь допомогові кроки.

Уряд Ірландії відніс перемогу при доповняючих виборах.

В дев'ятих виборчих округах вибрано сімох послів з урядової партії і двох з республіканської.

ДУБЛІН, Ірландія, 14. березня. — Підчас доповняючих виборів в 9 округах уряд вибрав 7 своїх послів а республіканці двох.

Вислід виборів показує, що угода з Великою Британією буде даліше оставати в силі.

Маючи в парламенті запевнену більшість за угодою, уряд Ірландської Вільної Держави проведе тепер новий закон, на підставі якого за зраду буде карати смертю.

В ірландському парламенті тепер 58 послів урядової партії Косгрейва, 15 послів фермерської партії, 15 незалежних і 14 робітничих послів. Хоч три менші партії не завжди попи-

рають уряд, то проте вони є за угодою а Англією.

48 республіканських послів відмовляються сидіти як одне тіло в парламенті, так як вони не хочуть присягати на вірність англійському королеві. Крім них є ще трох послів націоналістичної партії.

60,500,000 ФУНТІВ СТЕРЛ. НА ВОЄННУ ФЛЮТУ.

ЛОНДОН, 14. березня. — Відатки на британську воєнну флоту в 1925-6 р. будуть вносити 60,500,000 фунтів стерлінгів, себто 4,700,000 фунтів стерлінгів більше як в біжучому році.

ПРОЦЕС ПРОТИ 14 БЕСАРАБСЬКИХ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ В ЯССАХ.

БУКАРЕШТ, Румунія, 10. березня. — Перед військовим судом в Яссах розпочався процес проти 14 бесарабських революціонерів, обвинувачених в терористичному акті, що був довершений в серпні 1924 р.

Обвинуваченим закидається, що вони хотіли висадити в воздух залізничний поїзд, в-якому їхали члени румунської комісії на переговори з радянською делегацією.

Замах, який був виконаний між старіями Медвежа й Новоселци в Хотинському повіті, не вдався через те, що зрив наступив після того, як поїзд вже переїхав.

Поліція арештувала тоді 14 членів бесарабської революційної організації молоді. Між ними нема ні одного повнолітнього.

ПОЛЬСЬКИЙ ПІП ФЕДУКОВІЧ ПОПОВНИВ САМОВБІЙСТВО.

КИЇВ, Україна, 14. березня. — Радянська влада заявляє тепер, що польський католицький піп Федуківч, про якого були звістки, що його живцем спалили в Житомері: агенти польської тайної поліції, поповнив самовбійство, підлявши своє тіло нафтою і запаливши його сірником.

Влада каже, що він поповнив самовбійство через те, що одержував багато загрозуючих листів від інших попів, які виступили проти його письма до папи, в якому він просив Ватикан, щоб не уживати польських попів в С.Р.С.Р. до анти-радянської пропаганди.

В НЬО ЙОРКУ СТРАЙКУЄ 15 ТИСЯЧ КРАВЦІВ.

В НЬО ЙОРКУ вийшло на страйк 15,000 робітниць, що працюють при виробі жіночого одягу. Уважають, що страйк розвинується й захопить около 50,000 кравців.

В. КОПП ПОСЛОМ С.Р.С.Р. ДО ЯПОНІЇ.

МОСКВА. — Віктор Копп, член народного комісаріату закордонних справ, зівстав назначений надзвичайним повноважним представником Радянського Союзу до Японії.

Копп розпочав свою дипломатичну кар'єру в 1918 р. в ролі радника радянського посольства в Берліні.

В червні 1919 р. він був назначений головним представником і остав на цьому становищі до травня (мая) 1921 р.

Американський посол до Німеччини Готон, який повернувся до Злучених Держав,

БОЛГАРІЯ ХОЧЕ ВЕЛИКОЇ АРМІЇ

СОФІЯ, Болгарія, 14. березня. — Болгарський уряд оповідає, що недавні численні арештування комуністів переведено тому, що викрито комуністичний заговор на грабування банків і багатих горожан та на повалення уряду.

Болгарський уряд звернувся до ради амбасадорів, щоб вона дозволила Болгарії рекрутувати 4,000 екстра жовнірів для здавлення комуністичних заворушень.

НАЙДЕНО КІСТЯКИ ЛЮДЕЙ ЗПЕРЕД 50,000 ЛІТ.

МОСКВА, 14. березня. — Два російські учні, Бонтех і Осмоловський, знайшли в гірській печері коло Сімферополя, на Криму, кістяки людей, що жили 50,000 літ тому назад.

Коло кістяків знайдено грубі інструменти, при помочі яких тодішні люде боролися зі старинними звірями, а недалеко них і самі кости звірів.

СТРАЙК НІМЕЦЬКИХ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ ШИРИТЬСЯ.

БЕРЛІН, 14-го березня. — Страйк німецьких залізничників поширюється. В Берліні вийшло на страйк багато нових робітників і це тяжко відбилося на русі товарних поїздів.

УТВОРЯТЬ ПАРТІЮ ПРАЦІ В ЯПОНІЇ

ТОКІО, Японія, 13. березня. — Національна федерація праці відкриває завтра в Кобе свою річну конвенцію, на якій буде обговорювана справа формування японської партії праці.

Цей проект вже обговорювано серед робітничих провідників, які вирішили, що для фінансування нової партії потрібно буде датків від 50,000 членів.

ДО ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ ПРИБВ. НІМЕЦЬКИЙ АМБАСАДОР.

НЬО ЙОРК, 10. березня. — Сюди прибв вчора новий німецький амбасадор до Злучених Держав, граф Азо фон Мальцан.

Фон Мальцан став широко відомий в світі як перший німецький амбасадор до Радянської Росії. За те, що він виступав в обороні визнання радянського уряду, його назвали "червоним бароном".

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Printed and published bi-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ГАСТРОЛІ МЕНШОВИЦЬКОГО КЛЮБНА, АБРАМОВИЧА.

Один з гнилих стовпів П. Інтернаціоналу, лідер російських меншовиків, Абрамович, рогувши своє військо на європейських сніжках, приїхав шукати його в Америці. Певно залоскотали його недавні гастролі і “успіхи” королеви на паризькій сніжці “цариці”, жінки Кирила Володимировича, “великого князя” без князства, яка недавно відвідала Нью-Йорк.

Приїхав Абрамович в країну долара шукати собі армію для боротьби з більшовиками, з радянською владою, з П. Інтернаціоналом. І найшов. Робітники пішли масово на його мітинги, так масово, що приїждючі Абрамовичеві брати з собою поліцію для охорони своєї особи. Де тільки виступав в Америці на мітингах Абрамович, там робітники улаштували йому такі “овації”, від яких йому стало душно. Часто приходилося йому безоглядно утікати з власних мітингів зовсім не тими дверима, якими він входив до середини.

Побачивши, що “приняв” робітництво Злучених Держав може йому вилітати бородою, Абрамович переїхав до Канади і в неділю, 8. марта, в міжнародний день жінок-робітниць, мав перший мітинг в Монреалі. І тут робітники прийшли масово, не дивлячись на те, що на оповістках говорилося, що вступ до салі комуністам заборонений.

Потім робітники зажадали відділення поліції з салі. Поліція забралася, але робітники не дали говорити Абрамовичеві, мовляв, розуміємо тебе і без слів. І він, не докінчивши тої промови, якої й не почав, схопив шапку і дав пятам знати. Треба додати, що на національності Абрамович в Європі і в мітингу в Монреалі виступав серед єврейської колонії і промовляв, чи тільки хотів промовляти, на єврейській мові. Але зрадник робітничої класи в зрадником на всіх мовах і на всіх мовах зрадникам віддають після їх заслуг.

А телеграма з 15. березня з Шікаго доносить, що там робітники прийняли Абрамовича ще краще. Як тільки він показався на сцені перед двотисячною масою робітників і почав свої напади на П. Інтернаціонал і радянську владу, в ту хвилину присутні почали його бомбардувати чим попало і соціал-зрадник втік з п'ятиформ, полишивши “свою” аудиторію на ласку 50 поліцаїв. Около 30 осіб зістали поранені в бійці з поліцією, яка старалася заставити робітників слухати промову соціал-зрадника. Але як в Монреалі, так і в Шікаго поліційні клуби перекривали робітників тільки в одному, а саме: соціал-зрадник Абрамович служить не робітництву, але тим, хто дав йому поліцію для перепродажування своїх мітингів.

Як перечуваємо, Абрамович незадовго приїжджає до Вінніпегу, де також хоче мати мітинг. Що-ж, части боже. Ось тільки пару тижнів тому назад відвідав Вінніпег Абрамовичів одиодумець, Айхгорн (також єврей) і утікаючи з власного мітингу мало черевиків не погубив.

Незавидна доля меншовиків в Європі, не краща вона для них і тут. Приїдуться їм позавидувати “цариці”, “царицю” хоч кількох буржуазних клубів в руку поцолувати, заплачущий по 10 доларів за кожний поцолунок, а соціал-зрадників робітники гонять від себе на чотири вітри. Катюгам по заслугам.

ФАШІСТИ ПРОТИ ФАШІСТІВ.

Як видно з телеграми з Риму від 13. березня, італійські робітники-фашисти вже перестали фашизм і поєтали проти фашистів — власників фабрик та виїхали в місті Л'юмбарді на страйк разом з робітниками соціалістами. Сто тисяч робітників застрайкувало. Також економічне положення, айдичі й вужда, шалений визиск капіталістів об'єднали робітників Л'юмбарді, що належали до різних протинних собі політичних партій.

Задурена патріотизмом частина робітників Італії повстала коліс під проводом соціалістичного ренегата, Муссоліні, проти своїх братів робітників, що виїхали на страйк по цілій Італії, що хотіли раз на завжди покінчити з ладом насильства і визиску. Муссоліні, за гроші італійських капіталістів, організував кілька років тому сотні тисяч повернувшись з фронту і відбившихся від чесної праці робітників і повів їх в бій проти таких-же робітників Італії за інтереси капіталістів.

Задурені патріотизмом, ріжкими голодними, але фашистськими кличками, а ще більше куплені капіталістами, італійські робітники-фашисти наїдали на себе чорні сорочки і виринули побічною на Рим. Захопивши Рим, вони нагнали ліберальний уряд і посадили диктатора Муссоліні, який оточив себе чорною зрадкою офіцерів і ріжких кримінальничків та почав правити силою фашистського п'ястку.

побачили, що фашизм свого голодного жовудка не напоїть і разом з робітниками соціалістами, проти яких вони ще вчора боролася, дружно виїхали на страйк.

Фашисти — власники фабрик і їх слуги, об'єдналися для оборони своїх фабрик перед фашистами-робітниками. А оскільки вони вислали Депутатів до Муссоліні, запитуючи, що стримало фашистську партію від азамання страйку, на яку вони, капіталісти, видали величезну суму грошей. Італійські капіталісти питають свого наймита, Муссоліні, вони жадають від него азамання страйку, бо, мовляв, ми тобі заплатили.

Що-ж тепер скаже наймит? Дуже можливо, що він найде певну скількість вірних собі фашистів-робітників в інших містах Італії і піде їх проти робітників Л'юмбарді. Дуже можливо, що він піде проти них поліцію і військо. Він мусить когось послати для розбиття цього страйку. І як що цей страйк не перекинеться на інші індустриальні міста Італії, він безперечно буде азаманий. Але разом з ним азаматиме диктаторська сила Муссоліні. Робітники-фашисти, на яких він опирається в своїй диктатурі, побачуть, що їм з ним і з капіталістами не по-дорозі.

Л'юмбардські робітники-фашисти побачили нині, що їм по-дорозі з робітниками соціалістами, завтра це саме побачуть робітники-фашисти інших міст Італії і також злучатимуться з соціалістами і комуністами для боротьби проти визиску. Нині л'юмбардські робітники-фашисти виїхали на страйк під своїм фашистським прапором, поставивши його поруч з червоним, а завтра, коли під ним самим прапором проти них виступлять поліція і військо і пічуть їх годувати клубами, а може й багнетами та кулями, вони кинуть його і стануть під червоний прапор комуністів і підуть під ним до боротьби за повалення фашизму і капіталізму, а за встановлення влади працюючих.

РЕВОЛЮЦІЙНА УКРАЇНСЬКА ПАРТІЯ.

(3 нагоди 25-ої річниці заснування.)

В кийському “Більшовику” з 15. лютого 1925 р. С. Драгоманів, син Михайла Драгоманів, помітив слідуючу статтю:

Цими днями минуло 25 років з дня заснування на Україні першої української політичної революційної партії “РМП” (Революційна Українська Партія). Утворення РМП відбулося 11-го лютого, 1900 року, воно було ознакою зросту політичної свідомості серед тодішнього українського громадянства, що виділило з себе організовану групу для боротьби з гнетом царського самодержавства.

Україна, як складова частина російської імперії, переживала тоді пору швидкого промислового розвитку, значно швидкого, ніж це було за восьмидесять років. Закордонний капітал допомагав капіталістам на Україні розвивати велику індустрію на Лівобережжі та цукроварство на Правобережжі. На Лівобережжі організувалися капіталістичні синдикати кам'яновуглевої (“Продуголь”) та залізної (“Продамет”) промисловості, на Правобережжі — союз власників цукроварень. Через банки текли до великопромислових маєтків кошти для їх індустриалізації.

Все це були прикмети організації буржуазії для боротьби з пролетаріатом та малоземельним селянством, що кидало село та йшло на фабрики.

Цілком природно, що поступово частина української демократичної інтелігенції не могла не звернути уваги на величезні явища. Виховане на гасла Михайла Драгоманова про конечну потребу політичної волі, молоде покоління української інтелігенції, звязане з малорозшарованим селянством, перейняте ненавистю до самодержавного безладдя, кинувшись у вир боротьби й організувало для нього політичну партію — РМП.

Первісний склад РМП був переважно не соціалістичний, все-ж думаю про політичну боротьбу, як зазначає тов. Равіч-Черкаський в “Історії Комуністичної Партії України”, ця партія легко засвоїла як засіб звільнити “рідну Україну” від ланцюгів московського царя й захити самостійним життям. Були в лавах РМП і соціал-демократи, що пройшли марксистську школу, хоч і не побудили націоналістичних зобов'язань, були й інші течії — самостійницька, драгоманівсько-федералістична та народницько-революційна.

РМП, отже, була по суті конгломератом ідеологій ріжних класових угруповань тодішньої України, що їх об'єднувала переважно не самодержавства й мала бажання його знищити. В міру розвитку капіталізму й класового розшарування на Україні мінюлася й обличчя РМП. В 1902 році з РМП виходить праве крило — “самостійники-демократи”, що організує “українську народню пар-

3 міжнародного робітничого руху

НАПАДКА НА ФРАНЦУЗЬКИХ КОМУНІСТІВ.

По всій Франції збільшуються репресії проти комуністів. Поліція особливо люте в прикордонних з Німеччиною та Бельгією місцевостях, де шукає якихсь чужоземних комуністів, що ніби то таємно перейшли кордон.

Труси переводяться масово. В 4-ох невеликих прикордонних містах в Ельзасі на протязі 3-ох днів перешукано кілька сот робітничих помешкань.

В деяких робітничих знайдено були фотографії Леніна. Це послужило гаслом до того, щоб перешукати весь будинок. Фотографії були конфісковані, а їхні власники побито й арештовано. Така-ж доля спіткала й тих робітників, в яких знайдено було комуністичні газети. У трусах разом з поліцією брали участь члени місцевих фашистських організацій.

ХОЧУТЬ ВИКЛУЧИТИ КОМУНІСТІВ З ПАРЛЯМЕНТУ.

Болгарський уряд вимагає виключення із складу народних зборів (парляменту) всіх комуністичних послів. Приводом до цієї вимоги є убиство посла урядового б'юро Милева, що його влада приписує комуністам.

БІЛІЯ ТЕРОРУ В НІМЕЧЧИНІ.

Німецька комуністична преса, протиставляючи прості цифри, дає яскраву картину білого терору в Німеччині.

З 575 контрреволюціонерів, учасників Каповського путча в 1920 році, лише кілька чоловіків попали в тюрму. Члени монархістичної організації “Конзул”, що винили убиства Ербергера та Ратенау, ходять на волі.

Поруч з цим: “За час січень-вересень 1924 р. 7,468 робітників та ко-

АРЕШТИ І ВИСЛАННЯ КОМУНІСТІВ З ФРАНЦІЇ.

На прохання італійського фашистського уряду в Лонгві, Франція, вчинено поголовні труси серед робітників італійських емігрантів, яких багато є в цьому районі. Знайдено нелегальні італійські комуністичні газети. Поліція дуже хотіла дізнатися, звідки й через кого робітники одержали ці газети. Багато арештованих було побито. Всі одержані таким чином відомості переслано секретним пакетом фашистському уряду.

У Марселі на вимогу Муссоліні французька поліція арештувала італійського робітника-емігранта, комуніста Бокарді. Через те, що видача політичного “злочинця” неможлива, італійський уряд заявив, нібито Бокарді обвинувачується в карному злочинстві. Французька поліція без заперечення видала Бокарді італійській владі. У Льотарингії чиняться масові труси серед робітників-чужинців. Всіх заплідзорів в співчутті комунізму вислали цільми партіями закордон. Деякі з висланих живуть у Франції вже більше 20-ти років. Деяких робітників вислали тільки за те, що вони кілька місяців тому співали революційні пісні.

НАПАД ПОЛІЦІЇ НА РЕДАКЦІЮ КОМУНІСТИЧНОЇ ГАЗЕТИ “РОТЕ ФАНЕ”.

18. лютого помешкання редакції та друкарні газети центрального органу німецької комуністичної партії “Роте Фане” оточено великими поліцейськими загонами. Серед одягнених в поліцейські форми поліцаїв були “особи” у цивільній одежі — агенти таємної поліції соціал-поліцейстера Ріхтера, відомого хабарника та організатора берлінської політичної охорони. “Особи” та поліцейські офіцери в супроводі поліцаїв заповнили всі помешкання редакції та друкарні й почали труси, причому переважали все, що тільки можна було: шухлядки стодолів, кошки для паперу, шафи та інше. За короткий час помешкання виглядало, як після погрому. Все перевернено до гори дном.

Судачи по всьому, поліція шукала серед рукописів редакції документів, що на їх підставі “Роте Фане” містила матеріяли за час переговорів про здійснення плану Доса. На великий жаль поліції таких документів у редакції не знайдено. Увесь знайдений літературний матеріал передано прокуратурі. Заарештованих сторожів редакції звільнено.

ЗА ЄДНІСТЬ ПРОФРОХУ.

Другий з'їзд фабрзавкомів Остравської округи в Чехії ухвалив резолюцію про потребу встановлення єдиного фронту робітничої класи в боротьбі з капіталом.

За резолюцію голосували комуністи, соціал-демократи, націонал-соціалісти та християнські соціалісти.

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

ЗАРЕВУ КРІВАВОГО ПОЖАРУ НА КРЕСАХ ПОЛЬЩІ.

“Діло” вміщує цікаве донесення команданта прикордонного корпусу.

Командант корпусу доносить до міністра військових справ, що в місяці січні вининило 18 нападів ріжних банд на поміщицькі маєткі кількістю від 30 до 50 осіб кожна.

Крім цього за цей місяць учинено 15 збройних нападів на казарми.

Частини корпусу мали понад 40 сутючок з бандитськими загонами на ріжних ділянках території, на якій розташований корпус. Підчас сутючок убито 25 воєнків, ранено 42. Наші загони ввіймали 60 людей, з яких більш як половина повстанців.

Далі командант корпусу прохає прислати на підмогу 700 нових жандармів.

ТУТУТ ЗА МІРНОЮ ПОЛІТИКУ НА КРЕСАХ.

У зв'язку з циркуляром міністра внутрішніх справ Ратайського, що заборонив на кресах посольські мітинги на підставі старого царського закону, серед членів кабінета виникли серйозні непорозуміння. Віце-прем'єр Тутут ультимативно вимагав анулювання циркуляра; загрожував в противному разі своєю димісією. Тутут гадає, що розпорядження Ратайського підірває справу оздоровлення кресів і шкідить політиці примирення, що її провадить Тутут. Через цей інцидент, який ще не розв'язаний, Ратайський прохає голову сеньора Ратая зняти з порядку денного чергового засідання союму низку внесених клубами пропозицій, що стосуються до кресів. Обговорення цих пропозицій відбудеться тільки на тому тижні, коли буде встановлено лінію кабінета.

ПОМАГАЮТЬ “ГОЛОДНИМ ПОМІЩИКАМ”, А НЕ СЕЛЯНАМ.

У зв'язку з голодом у польських селах, державний банк асигнував 6 мільйонів злотих на одноразову допомогу “голодним поміщикам”. На думку державного банку “голодними” є тільки польські поміщички та колюїсти. Селянство не одержує жадної допомоги.

ЯКУ АРМІЮ ДЕРЖИТЬ ПОЛЬЩА.

Газета “Валка люду” перерахує цікаві дані про асигнування на польську армію. Із загальною суми бюджету в 1,900,000,000 злотих на утримання армії витрачається 829 мільйонів злотих, що становить 40 процент бюджету.

За цю величезну суму грошей Польща утримує 300 тисяч армію, 120 тисячній загін поліції та 18.538 воєнків прикордонної охорони.

ПАНСЬКА ЖОРСТОКІСТЬ НА КРЕСАХ.

“Воля Народа” характеризує стан українського села і пише:

“Діло дішло до того, що селянство, що засідає кресі, мещікає в землянках, сотки тисяч людей їдуть хліб із кори та дісти. Голод мішно засів в українському селі. Діти вмирають з голоду.

Уряд не хоче вживати заходів до того, щоб допомогти голодним. Крім того податкові урядовці поведуться з населенням так жорстоко, як ніколи раніш. Податкові урядовці прибувають до села, де нічого не має, де ланує голод та стягають за всяку ціну належні податки з селян. Вони списують майно, влаштовують ескзекуції, чинять масові арешти серед селян за несплату податку.”

Селяне шодня виряджують делегатів до центру з проханням про допомогу, але без жадних насідків.

Газета вимагає організації нетайної урядової допомоги голодним, звільнення від податків та приборкання місцевої влади.

ПОМІЩИКИ НЕ ХОЧУТЬ ПЛАТИТИ ПОДАТКІВ.

Польща перебуває на передодні оригінального страйку, що його польські газети називають “податковим страйком.” Познанські поміщички поставили приняти виплату податків. Вони звернулися з відозвою до всіх польських поміщичків, у якій прохают підтримати їх у цьому податковому страйку.

Українські селяне вносять у польську скарбницю 400 мільйонів злотих податку, а польські поміщички всього тільки 100-мільйонів у той час, як поміщичькі землі в 5 разів більші, ніж селянські.

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" НА ЗМІНУ КОГО БОРОНЯТЬ НАШІ ЗАСТУПНИКИ. "ФАРМЕРСЬКІЙ СТОРІНЦІ".

Фармерська сторінка з'являється в "Укр. Роб. Вістях" останній раз. Вона капітулює перед "Фармерським життям", яке вийде при кінці цього місяця.

За рік свого існування "Фармерська сторінка" зробила свою роботу. Куди вона була, може не завжди відповідала вимогам, але була вона вірна фармерським читачам, вірна була ідеї злуки фармерів з робітниками.

Жаль тепер відірвати "Фармерську сторінку" від "Укр. Роб. Вістей". Фармери, читачі "Фармерської сторінки", жили вже з "Укр. Роб. Вістями", жили з тим, що в одному з трох чисел буде поміщена сторінка для них, фармерів. Але... тільки сторінка.

З листів, дописів від фармерів до "Фармерської сторінки" все пробивалася нотка скарж: "Як би то побільшити сторінку? Чи не можна-б вмістити "Фармерську сторінку" по два рази на тиждень?" Знову інші писали: "Краще хай "Укр. Роб. Вісті" виходять два рази на тиждень для робітників, а раз на тиждень цілком для фармерів. Бо фармер, котрому далеко на пошту, отримує всі три числа "Укр. Роб. Вістей" разом раз на тиждень і не встигає їх перечитати".

Ні тої, ні другої вимоги фармерів не можна було задовольнити без шкоди для робітників. Приходилося триматися до часу заведеної системи — "Фармерської сторінки" раз на тиждень. На останньому робітничо-фармерському з'їзді вирішено нарешті покінчити з "Фармерською сторінкою" в "Укр. Роб. Вістях" і видавати чисто фармерську тижневу газету, яка освітлювала-б фармерське життя докладно зі всіх сторін.

Цю ухвалу тепер переводиться в життя. Робляться заходи і фармерська газета — "Фармерське життя" побачить світ ще цього місяця. "Фармерське життя" повинно було вийти на початку другої половини місяця березня (марта), однак з технічних причин в друкарні і в зв'язі виготовленням з'їздових звітів, вийде тиждень пізніше.

Працюючись з "Укр. Роб. Вістями", "Фармерська сторінка" не праццює з своїми читачами-фармерами. Ні, бо "Фармерська сторінка" не вмещає. Вона тільки переходить, так би сказали, до нового помешкання, до свого власного а. А у власному помешканні і господарку краще можна поводити.

А тепер, товариші фармери, слово за вами. Перш всего треба, щоб всі читачі "Фармерської сторінки", всі читачі "Українських Робітничих Вістей" дали щире полєртя "Фармерському життю". Щоб дали таке полєртя, яке забезпечило-б йому життя. Щоб пробили для "Фармерського життя" дорогу в гущу українських фармерських мас, щоб кожний фармер став його передплатником.

"Фармерське життя" буде друкуватися доступною легкою мовою, буде обговорювати всі сторони фармерського життя. Тому газета так і називається: "Фармерське життя". "Фармерське життя" буде містити статті популярно-наукові, економічні, політичні, оповідання, вісти зі світа, фармерські дописи і т. ін. "Фармерське життя" запросило собі гарних співробітників як в Канаді, так і поза нею. З першого числа "Фармерське життя" почне друкувати гарне оповідання Фармера-Негги п. н.: "Фармерське життя". А читачам "У.Р.В." вже відомо, що Фармер-Негга знає фармерське життя і уміє його описати.

Так само "Фармерське Життя" дасть змогу фармерам висловлювати свої думки на його сторінках, бо "Фармерське Життя" хоче бути не лише газетою для фармерів, але газетою-фармерського.

Тож старайтеся, товариші фармери, замовити собі "Фармерське життя" від першого числа.

Працюючись з "Укр. Робітничими Вістями", "Фармерська сторінка" бажала "Укр. Роб. Вістям" дальшого успіху і виступила, що ті товариші фармери, які тепер читають "Укр. Роб. Вісті", будуть їх читати й надалі, передплативши собі одночасно й "Фармерське життя". Так само повинні зробити і товариші робітники. Читачі "Укр. Роб. Вістей", повинні передплатувати й читати "Фармерське життя", бо тільки читачі і попередники взаємно свої часописи, може бути здійснена ідея злуки робітників і фармерів в боротьбі з визиском.

Час від часу "наші" міністри з так само "нашими" послани відбувають поїздки по цій Канаді та при всякого роду бенкетах, устроєних в їх честь, виголошують патріотичні промови. Розуміється, що всякий такий патріотизм є нічим іншим, як лише пустою фразою.

Такі високо-патріотичні промови є в нас буденщиною і ми аж надто добре знаємо, що пересвідчилися на власній шкурі, що таким крикливим патріотизмом добро країни не лежить на серці. Коли вони виговоряться добре і не стає їм вже матеріалу, тоді починають апелювати до чулки та патріотичних сердець своїх горожан. Хтось то сказав вже, що патріотизм, це останнє притулок для лаядків. Правильний патріот, це чоловік, котрий любить не лише горлати, але готов кожної хвилині життя своє віддати за своїх співгорожан, за бідного-обшираного та поневоленого брата свого. Іншаке патріотизм, це ніщо іншого, лише обман, обчислений на замилування очей несвідомої маси.

Таку пісеньку надутого патріотизму заспівав недавно в Вінніпегу один саскечеванський міністер, Гардінер, з своїм послом Германсоном. Гардінер, це міністер доріг, а Германсон, це посол з канарського округу, по національності Скандинавець. Згаданий міністер накинувся в придуркуватий спосіб на всі до цієї пори існуючі фармерські партії та закинув їм страшну річ, так непатріотичну та непростому, що рівняється майже державній зраді, а це відверненням сходу від заходу Канади.

І дієно, останніми часами цей клич лунає по західній Канаді, а то з тої причини, що схід робить ріжкі перешкоди щоб лише не допустити до скінчення будови годсонбейської залізничної дороги, бо тоді східна Канада, або яніше сказати Сі-Пі-Ар, стратив-би багато тому, що транспортна збіжка з західної Канади, як також і інших продуктів відбувалася-б власне через цю залізницю. Що докінчення цієї дороги є кінцево, це Гардінер знає. Знає він теж, що транспортна (перевіз) фармерських продуктів годсонбейською залізницею принесла-б фармерам західної Канади значну користь, бо тоді фармер

зав Гардінер, що лише іміграція спасе Канаду. Всі імігранти, котрі прийшли до цього краю з Європи були ліберального духа і сентиментальні, говорив далі Гардінер. "Злучена Канада буде збудована лише на традиціях великих мужів, котрі боролись за федерацію, або стреміли задержати її", сказав далі Гардінер.

"Ці великі мужі", це були власне ті "наші" батьки конфедерації, котрі віддали мільони акрів найкращої землі Сі-Пі-Ар-ови, Сі-Ен-Ар-ови та Годсон Бей Компанії, а тисячі цих європейських імігрантів це й до нині каряться по каменистих горбах, густих лісах та мочарах. І на такий традиції має збудуватися злучена Канада. На крові і костях поневоленого фармера та робітника.

Даліше Мр. Гардінер каже, що він не хотів-би ставити жадних перепон іміграції, але впускав-би імігрантів без огляду на їх національну приналежність, але лише одного типу людей він не впускав-би, а це тих, котрі одержали всю своє освіту, стоячи на баксі від мила. Це він думає про агітаторів робітничих організацій та партій, котрі дуже часто виголошують свої промови під голім небом, а щоб легше їм було бачити публіку, стають на бакси, котрі служать їм за плятформи.

А що фармери і робітники одержали сике-таке освітання лише в білих школах, а не просторах та вигідних колегіях та університетах, то виходить з промови міністра, що він замкнуби-б їм ворота іміграції, а спровадив-би от хоч би тих 5000 лікарів, що ходять в Лондоні без роботи та сплять на берегах ріки Темзи, крім них ще кілька тисяч адвокатів, фабрикантів, сенаторів, королів без королівства, та посадив-би їх, от хоч-би на фармах в Гімлі. Це дуже гарна і корисна гуманітарна ідея, що при помочи цього типу людей можна збудувати одну неділку Канаду.

"Кіасове правління було-б шкідливим для простого населення", говорив даліше міністер. "В західній Канаді з'являлись люди останніми роками типу Річарда Другого (колишній англійський король), які поробили людям багато обіщань, а потім про них забули". Правда ваша, пане міністер. Довинг обіщав "гніт, борд" і забув. Мекензі-Кінг — "гніт борд, годсонбейської залізничної дороги, велику знижку тарифів і т. ін." і забув за це так скоро, як лише встав вибранний.

Дав нам Саскечеванціям міністра різницітва в особі Модервел-а. Будь що будь, але цей міністер дбає про нас. Час від часу скликає ріжкі конференції в "Chateau Laurier" (Шато Лоріє — це величезна палата названа в честь колишнього прем'єра Лорієра, в котрій містяться ріжкі гостиниці чи то-готелі), справляє там

бенкети за наш гроші. Обіда кожного гостя міністра різницітва коштував пересічно \$1.74, а самий рахунок за цигарки скурені підчас одного з таких обідів, коштував \$22.50.

Цей "наш" міністер дуже часто справляє такі бенкети, на котрі запрошує ріжкого роду делегатів, та дозволяє собі на люксусові обіди та бали, на що звертали йому увагу деякі опозиційні послани в парламенті. Ну, річ природна, що таке сите та неголодне черво не може піти проти тих, з котрих ми не їсть і балює і не може, бо воно неzdібно думати про фармерські заидні. А цей Модервел є одинокий ліберальний посол до парламенту в Оттаві з провінції Саскечеван і репрезентує нашу славу столицю Ріджайну.

Цей Модервел і подібні йому колеги, назначили минулого року Королівську Збіжєву Комісію, котра мала розсідити систему продажі канадської пшениці і дати звіт з своєї інвестиції. По скінченню цієї інвестиції, ця комісія здала звіт, в котрім представила всю систему як найкращою, а вінніпегський грейнскенджд назвала майже святою інституцією, в котрій сам вже пробував. За такий звіт ми вже заплатили згаданій комісії сто шістьдесят сім тисяч, шість сот і шість — доларів (\$167.606), а ще каже нам Мр. Лов, міністер торгівлі і промислу, що це ще не всі кошта цієї комісії.

Такі то "державні мужі" говорять нам про патріотизм та діяльність. Нас гододинх годують патріотизмом, а самі бенкетують за наш запрошок.

Не нарікайте, не плачте, але беріться самі кувати собі кращу долю. Організуйтеся на полі економічній, політичній і просвітній і затямте собі, що ви годуете собаку на те, щоб він брехав і стеріг вам вашого добра.

Такий самий обзивок виглядають своїх босів, мають і ті агенти старих партій — гавкати і стерігати добра своїх партій, за миску сочевиці, за окурини, що падають з столів їх панів.

Михайло Білий.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ З'ЇЗД В ПРОВІНЦІЇ АЛБЕРТА.

ДО ВІДПІВ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ В АЛБЕРТІ

Дорогі Товариші! Провісний Виконавчий Комітет Товариства Української Робітничо-Фармерської Діми повідомляє цим всім відділам і товариства та загал членства в Алберті, що Провісний З'їзд Товариства Української Робітничо-Фармерської Діми відбудеться в днях 9, 10 і 11 квітня в селі Укр. Роб.-Фарм. Дому під числом 10628 — 96 вулиця в Едмонтоні.

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

1. Відкриття з'їзду.
2. Вибір верифікаційної комісії і перевіреня уповноважень делегатів.
3. Вибір президія з'їзду.
4. Звіт Провісний Виконавчий Комітету Товариства Укр. Роб.-Фарм. Діми.
5. Звіт делегатів відділів і товариств Т.У.Р.-Ф.Д.
6. Вибір комісії: контрольної, маєткової, організаційно-просвітної, драматично-музичної, резолюційної, фінансової, скарг та закалень.
7. Засідання комісії і їхні звіти.
8. Ухвали крайового з'їзду Т.У.Р.-Ф.Д.
9. Українські Робітничі і Фармерські Доми в Алберті.
10. Робітничі і Фармерські Дітки Школи.
11. Організація відділів Жіночої Секції.
12. Драматично-співачки і оркестрантський гурток при відділах Т.У.Р.-Ф.Д.
13. Організаційно-освітня праця серед українських робітників і фармерів.
14. Вибір Провісний Виконавчий Комітету і контрольної комісії.
15. Закриття з'їзду.

Програму належить добре обговорити перед з'їздом.

Відділи і товариства Т.У.Р.-Ф.Д. повинні по програмі добре обговорити на своїх зборах і перед з'їздом надіслати до Пров. Викон. Комітету Товариства свої пропозиції щодо найкращого розв'язання і полагоження поставлених в програмі справ.

Делегати від фармерських товариств.

Провісний Виконавчий Комітет шире запрошує на цей з'їзд представників фармерських товариств, які повинні взяти участь в з'їзді, виславши своїх делегатів згодом, або по кілька товариств спільно.

З товариським привітом,

Провісний Виконавчий Комітет Товариства У.Р.-Ф.Д.

М. ІРЧАН. В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

За це маємо: надзвичайну розуміальність і пусту самовпевненість. Неширу наївність і ширшу хамовитість. Собачу привязаність за клаптик гнилого м'яса і великий дар обманувати один-одного. Вміємо любо усміхатися і за спиною держати камінь. І вміємо легко пловати на ідеали, як цього вимагають особисті інтереси.

Є ще дещо, але нехай. Чим менше, тим яскравіше.

Історія наша — панакхда. В ній майже немає нічого-світлого моменту. Як були, їх зараз же затуманювали. (На це все находилися.)

А нова історія? Та хіба-ж мило того, що я згадував про ролю України у світовій війні? Хіба-ж наряд-камінь, наряд-естет, міг-би так ганебно плямити себе? Кажуть, ми, неісторична нація, мусіли шукати допомоги в других. А нехай історія твориться ганьбою, а суспільство виховується у покірному формальстві? Це так: Добряга дає (і так мачочу) чоловікові гроші з одної кишені, а чоловік з владності витягає рівночасно своєюм добродієві з другої.

Чесна нація цілу війну прожидла в австро-німецькому терорі. Її вшали, мордували, судили, держали в тюрмах. Але вона не дає своїм ворогам ані одного воєка-добробольця.

За це ми майстри фраз. Кинути необдумана

не слово, так як плонуть.

— Він продався! Гу-у-у-у-у!

І готово. Але приглянувшись ближче — ніхто не хоче. Навіщо? Ми все знаємо...

Ось місяць назад — зрада двох галицьких бригад. Сини вихованої нації краще дали-б розстріляти себе, як перейти до відвічного ворога, який доживить в варварській неволі їх батьків і — затроже такоюж неодолю ширшим землям рідного краю. А в нас, кілька амбітних одиниць кинули:

— Гу-у-у-у! — і пішли. (Щасливої дороги!)

А на Україні? Хіба-ж не видно? Немає, ні, немає твердої стежки, скрізь багна. Та нехай скаже оця земля, скривавлена мужицькою кров'ю від німецьких, гетьмансько-московських і зараз польських шомполів. А чужі шомполи тільки били, придержували свої.

Часом бачу кариганде поступування деяких одиниць (зараз) супроти українського народу, його мови й культури. Не тільки я, а кожний свідомий революціонер. І вірю, що Велика Революція перешити цих нетямущих і відкине всі ненормальності. Коли боротьба йде за рівність людства, за знищення суспільної кривди і добуття повної волі, тоді не може бути мови про поведєлення нації другою нацією, а коли так є, то це злочин на рівні з уголовщиною.

З ним безпощадно треба боротися. Як в сьогоднішньому хаосі трапляються такі випадки, то вони тільки пережитки старого і їх треба добити. І вони згинуть від сили Нового Часу.

Люблю волю і рівність, і ніколи не буду покланятися рабству. Шаную чужих, люблю волю, а через своє — всіх.

Буду однаково боротися проти насильства

над рідним народом, як і індійським, білоруським, або австралійським племенами, бо всі ми тільки — люде.

(Інша річ, що не буду боронити глитаїв, які те-ж говорять: "ми народ".)

Щоб людство було людством, одною сім'єю, треба, щоб кожна людина була вільна і щоб діти з старої історії довідувались про колишнє поневолення слабших — дущими. Шлях до співжиття всіх націй йде тільки через знищення соціальної і національної нерівності.

А шляхом цим приймають трудящі цілого світа, бо їх доля і неволя однакова, рівна. І вони діють. Обнімуть себе одним правом і поцелують себе одним коханієм. Бо люди сувають ногами, земля крутиться, а життя летить вихром.

Тому:

Хай живе соціальна Революція — вихор життя!!

— Ірчан, ти збожеволів? — шепче чортик під лівим ухом.

— Так, чорте, збожеволів! Не від голоду (мовчи черво!), бо голод тіла легко зносити тоді, як дух ситий. А від вихору життя!

Люблю тебе чортяку під лівим ухом. Христіяне мають "ангела хранителя" і не чують його, а я — сектант соціальної Революції маю чортика під лівим ухом і балакаю з ним.

— По українськи! — шепче чортик.

— Як хочеш, хоч і по австралійськи, тільки щоб я розумів. Ти розумієш чортяку, що значить рівність? Ти сидиш під лівим ухом, а я лежу в бурянах, але ми рівні. І я і ти однаково голодні і однаково ситі і однаково загнані у кущі.

— Тільки ти мене притиснув головою — жаліється чортяка.

— О! Вибач. Дякую за увагу...

Перевертатися на правий бік, щоб не порушувати рівноважності. Голова тяжка, але не болить. (Таки замучив спогадами.)

Накращає дощик. Теплий і ніжний. До мене не добігається. Приємно лежати під кущами, як крапає дощ. "Обов'язково після революції залузу кошик-буду в такі кущі, щоб полегати в час дощу. (Тільки візьму хліба.)

Тихо черво! Згадав про хліб, а воно м'явчить! Будь солідарне, не наслідуй галицьких політиків!

— Чортяку! Знаєш що?

Догадуєся — відповідає зпід лівого уха.

— А що?

— Думаєш спати.

— Вгадав. Будемо спати. Тільки ти відганий поганогарні сні від мене. Краще, як зовсім не буде сніп...

— Постараєся, як тільки не заспаю...

— Добре. Так спимо...

— Добраніч товаришу Ірчан.

— Добраніч шановний товаришу чорте.

Закутую голову в шинелю, кашкет на очі і сплю. Власне думаю спати.

Дощ тараванить легко по кущах, а мені причувається скоростріл. Сплю, себто хочу спати. Але десь потім таки засипляю.

І знову снитися:

(Далі буде).

Товариші! Відновляйте передплату одною-котою робітничої газети "Укр. Роб. Вістей"!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що незалежно від друку? Якщо немає її в вас, або ви знаєте, то поштаріться купити, а в будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це дошка полів з воєних часів в Галичині і життя робітництва в Америці. Коли читате, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі її страшний полі в старому краю.

Читачі "Карпатської ніч" в риночко багату вчтєся і то в найбільш приступний спосіб, бо іла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Народоува вона на найкращому папері, омадишка з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПИТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛЕТЕ! РОЗПОВІСНОЮЄТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Виславляється книжки за попереднім надісланням грошей.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми пошлати на таку адресу:

Український Робітничий Комітет Товариства У.Р.-Ф.Д.

Cor. Pritchard & McGregor

Winnipeg, Man.

